

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 580/2021
01.04.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Мирослав Ивковић, адвокат из ..., против тужене Основне школе „Милутин Смиљковић“ из Винараца, ради поништаја одлуке и враћања на рад, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1791/2019 од 05.11.2020. године, у седници одржаној 01.04.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиле АА из ..., изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1791/2019 од 05.11.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П1 410/18 од 18.04.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиле којим је тражила да се поништи, као незаконито, решење в.д. директора тужене број .. од 30.04.2018. године и решење Школског одбора тужене број .. од 25.05.2018. године, као и да се тужена обавезе да тужилу врати на рад и то у радни однос на неодређено време, на послове које је тужилца обављала пре отказа уговора о раду и да јој призна сва права из радног односа од престанка радног односа па до враћања на рад, као неоснован. Ставом другим изреке, одлучено је да се трошкови поступка недосуђују.

Апелациони суд у Нишу је, пресудом Гж1 1791/2019 од 05.11.2020. године, одбио, као неосновану, жалбу тужиле и потврдио пресуду Основног суда у Лесковцу П1 410/18 од 18.04.2019. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилца је изјавила благовремену ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану одлуку, применом одредбе члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20 и утврдио да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на које ревизијски суд пази по службеној дужности, а ни повреде из става 1. тог члана Закона пред другостепеним судом, која би могла да утичу на доношење законите и правилне одлуке. Наводима ревизије тужиле указује се на битну повреду одредаба парничног поступка прописану одредбом члана 374. став 2. тачка 12. Закона о парничном поступку. Међутим, та битна повреда није разлог због ког ревизија може да се изјави, сходно одредби члана 407. став 1. тачка 2. истог Закона.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилца је засновала радни однос код тужене на одређено време са непуним радним временом од 44,44% на радном месту наставника ..., до повратка запосленог са функције, а на основу Уговора о раду број .. од 04.03.2014. године. Решењем о престанку радног односа број .. од 30.04.2018. године, тужилци је радни однос на одређено време престао дана 30.04.2018. године, са образложењем да је засновала радни однос на одређено време до повратка запосленог са функције, па како је директору школе ББ, у складу са чланом 128. став 1. Закона о основама система образовања и васпитања, у току трајања мандата, престао радни однос због испуњења услова за старосну пензију и он не може да се врати на радно место са кога је изабран за директора школе, то подразумева да тужилци престаје радни однос заснован на одређено време, дана 30.04.2018. године. Решењем број .. од 25.05.2008. године, Школски одбор тужене је одбио приговор тужиле и потврдио решење в.д. директора школе број .. од 30.04.2018. године. Потом је између парничних странака почетком маја 2018. године, закључен нови уговор о раду, којим је тужилца засновала код тужене радни однос на одређено време, са истим процентом норме и роком трајања од 60 дана. На почетку нове школске године 2018/2019, парничне странке су закључиле уговор о раду, такође на одређено време, са истим процентом норме и са временским ограничењем до 31.08.2019. године.

Врховни касациони суд налази да су нижестепени судови, код овако утврђеног чињеничног стања, правилно одбили тужбени захтев тужиле којим је она тражила да суд поништи, као незаконита, предметна решења тужене, и обавезе је да тужилцу врати на рад у радни однос на одређено време на послове које је обављала пре отказа уговора о раду, те да јој призна сва права из радног односа од престанка радног односа па до враћања на рад, као неоснован.

Одредбом члана 155. став 1. Закона о основама система образовања и васпитања („Службени гласник РС“, бр. 88/2017, 27/2018), прописано је да се радни однос на одређено време у уставу заснива на основу конкурса спроведеног на начин прописан за заснивање радног односа на неодређено време. Установа може да прими у радни однос на одређено време лице, под тачком 1. става 2. те одредбе Закона, ради замене одсутног запосленог, преко 60 дана. Радни однос на одређено време не може да прерасте у радни однос на неодређено време, јер је тако прописано одредбом члана 155. став 10. Закона о основама система образовања и васпитања.

У конкретном случају, предметна решења о престанку радног односа тужиле заснованог на одређено време код тужене, а до повратка запосленог са функције, и одбијању њеног приговора изјављеног против тог решења су законита, јер због чињенице да је запосленом, ради чије замене је тужилца засновала радни однос, престао радни однос због стицања услова за старосну пензију, следи да су престали разлози

због којих је тужила засновала радни однос и да је испуњен услов за доношења решења о престанку радног односа, пошто престанком радног односа запосленом, ради чије замене је тужила засновала радни однос на одређено време, престаје и његова привремена одсутност. Пошто је цитираном одредбом Закона о основама система образовања и васпитања искључена могућност прерастања радног односа заснованог на одређено време у радни однос на неодређено време, следи да тужила неосновано истиче захтев за враћање на рад у радни однос на неодређено време.

Неосновани су наводи ревизије тужиље о погрешној примени материјалног права, у смислу одредбе члана 75. став 2. Закона о облигационим односима, којом је прописано да уговор закључен под немогућим одложним условом је ништав, а немогући раскидни услов сматра се непостојећим. На предметни случај не примењује се цитирана одредба Закона о облигационим односима, имајући у виду да заснивање, постојање и престанак радног односа у установама предшколског, основног и средњег образовања и васпитања прописује посебни закон, а то је Закона о основама система образовања и васпитања који, као специјални закон, искључује примену Закона о облигационим односима, као општег закона.

Из изложених разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у изреци донео у смислу одредбе члана 414. став 1. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Весна Поповић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**